

עוד בענין החיישנים... - 1134

לאן הגענו? לגבי מעבר מול חיישנים, עסקנו במחלוקת בין הרב הלפרין לרב רוזן. החיישן מגיב ומפעיל – וכן"ל הדיון הן על פעולת החיישן והן על מה שהוא מפעיל, ויש לדון על עצמם המלאכה ולאחר מכן האם יש מקום לדון מדין דבר שאינו מתכוון וכו'.

אספקלריא ב' תש"פ / גליון ט"ז ניסן תש"פ / תאורה סולרית... חיישן אשר רק בעת שאדם מתקרב אליה הוא נדלק...

כפי שתיארת בשאלתך מערכת התאורה המדוברת פועלת על בסיס חיישן קירבה האמור לזהות תנועה בקרבתו ולהגביר בעקבות כך את עוצמת התאורה שהיא כמובן תאורת לד חיישן זה יכול להיות חיישן אופטי או חיישן מגנטי או חיישנים מסוגים נוספים אחרים כפי שניתן להבין לבד צריכים להיזהר בשבת ולהימנע להתקרב לתאורה מהסוג המדובר במיוחד כאשר יש תועלת ועניין בהגברת העוצמה הן בשל ההשפעה הישירה על החיישן שפועל מידית להגברת התאורה והן בשל השינויים הנגרמים בעוצמת התאורה במילים אחרות כאשר אתה מתקין מערכת כזו בביתך אתה מן הסתם מעוניין בכך שכאשר נכנסים לטווח הקליטה של החיישן התאורה תופעל או תוגבר אי לכך אין להתיר זאת בשבת לא ידוע לנו על פתרון שיכול להתיר דבר כזה, וגם לא נראה לנו בשכלל ניתן לפתור זאת, כל עוד פונקציה זו קיימת והחיישן בפעולה.

אספקלריא סיון תש"פ א

חצרות פרטיות. מפעם לפעם מגיעות אל המכון שאלות מאנשים המעוניינים להתקין בשביל הכניסה אל ביתם מערכת תאורה אוטומטית למטרת חסכון בחשמל ושאלתם האם ניתן להתאים את המערכת לשימוש בשבת במקרים כאלה תשובת רבני המכון לשואלים שהיות ואדם אשר מתקין מערכת כזו בביתו מעוניין מן הסתם בכך שהמערכת תפעל ושכאשר היא תזהה תנועה התאורה תידלק הרי שלא תתכן דרך להתיר זאת הפתרון יהיה אפוא במציאת דרך לנטרל את פעולת החיישנים בשבת ולמצוא דרך כיצד להאיר את הגישה לבית בצורה חסכונית על ידי כיוון התאורה באמצעות שעון שבת או עלידי הפעלת אור חסכוני באופן רציף כל השבת וכיוצא בזה...

שם (ע"פ שו"ת מעשה חושב חלק ח' סימן ב' אות ה')

... פתרון אחר המוצע על ידי המכון לדיירים בבניינים רבי קומות עם אוכלוסייה מעורבת הוא הידברות מול השכנים בדרכי נועם ובקשה להתחשבות באמצעות שילוב בתוכנת ההפעלה של מערכת התאורה תכנית ייחודית עבור שבתות וחגים כזו שתאפשר את המעבר בבניין בצורה המותרת. בתכנית הפעלה זו בלילות שבת וחג מופעלת התאורה מעצמה אחת למספר דקות למשך שניות ספורות ללא כל השפעה של תנועת אדם כאשר התכנית מופעלת יהודי אשר רוצה להיכנס לבניין עליו להמתין מעט עד שהאור יידלק ואז הוא יוכל להיכנס לאחר שנכנס התאורה לא תכבה עד שהמערכת תזהה שאין שום תנועה בבניין נמצא אם כן שאמנם התאורה לא הופעלה עלידי תנועתו אבל היא אכן ממשיכה לפעול למשך זמן ממושך יותר כתוצאה מתנועתו עם זאת היות ואין זו הפעלה חדשה אלא המשכת מצב קיים הממשיך מאליו בעקבות מניעת המונע את המשך פעולתו אין בזה שום איסור וכפי שנקטו בפשיטות כל פוסקי ומשיבי הדור האחרון לגבי פתיחת דלת מקרר בשעה שהמדחס פועל וכן כל כיוצא בזה. זאת ועוד המכון מציע להוסיף בתוכנה אלמנט נוסף שמלבד הזמנים הקבועים שבהם מופעלת המערכת במחזוריות קבועה אחת לכמה דקות היא גם תופעל מעצמה פעם נוספת באורח אקראי בתוך אותן דקות למשך שניות ספורות ולא בזמן קבוע כך ששוב אין מקום לחוש גם למי שיעבור שם בשעה שהאור אינו דולק, שמא האור נדלק בפס"ר מתועות האדם כי הרי לעולם יתכן שההדלקה נעשתה מעצמה, כי כעת הוא זמן ההפעלת האוטומטית הבלתי קבועה.

מדוע אינו חושש להשפעה על החיישן עצמו ?

<https://zomet.org.il/product/%D7%AA%D7%90%D7%95%D7%A8%D7%AA-%D7%A8%D7%97%D7%95%D7%91-%D7%A1%D7%95%D7%9C%D7%90%D7%A8%D7%99%D7%AA>

אישור צומת למערכת פנסי תאורה ציבוריים מעיד, כי ניתן להשתמש בהם במהלך השבת ע"פ ההלכה ללא חשש של הדלקה/כיבוי של התאורה ע"י המשתמשים. כיום, פנסי תאורה רבים מופעלים באמצעות חיישן המזהה דמות מתקרבת. במערכת מותאמת לשבת לא מתרחשת סגירת מעגל והדלקת נורות כתוצאה מפעולת המשתמש

אמונת עתיד 139 – מבין צמת בשאלה לרב ליאור

לכבוד הרה"ג הרב דוב ליאור שליט"א...

...כיום בחדר המדרגות מותקן חייושן נפח המזהה כניסה של אדם לתחום ומייד מפעיל את התאורה ההצעה הראשונה שלנו היא להתקין תאורה עם הספק נמוך לכל שעות השבת אך באזורים המאוכלסים בדירורים גם אם הינם שומרי שבת לא תמיד הדבר אפשרי לכן הצעתנו השנייה היא תאורה המשנה את עוצמתה היינו שימוש בנורות לד שאינן לוחטות כלל הפועלות לכל משך השבת בעוצמה נמוכה וכאשר עובר אדם התאורה מתגברת כלומר הזרם החשמלי מתגבר בשו"ת מנחת שלמה כתב הגרש"ז אורבך להתיר שינוי זרם בהדיא על סמך מה שכתב ה'חיי אדם' ו'שלחן ערוך הרב' להתיר תוספת ריח שהרי אסר את הדלקת החשמל רק מדין מוליד ריח כ'בית יצחק' ב'שבט הלוי' התיר לעבור ליד תאורה כאשר אין תועלת לעובר לידה משום מתעסק אומנם כאן יש תועלת אבל ייתכן שיש מקום לצרף את סברתו אף שלשיטת הגרש"ז אורבך אין צורך. האם לדעת הרב יש מקום להתיר פתרון זה השני אף לכתחילה או כפי שאנחנו נוהגים להתיר רק במקום שאין אפשרות להדליק תאורה קבועה לכל השבת או שמא יש לאסור מאיזה טעם ? תשובת הרב לכתחילה עדיף להתקין מנגנון חלש שישאיר אור כל השבת אך אם הדבר אינו אפשרי יש לסמוך בלא היסוס על הגרש"ז אורבך זצ"ל שמחשיב את התוספת כתוספת ריח במנורת לד מכיוון שמדובר באיסור דרבנן בלבד

האם מדובר על שינוי זרם או "תוספת" – אין התייחסות לחייושן ! ועוד לשים לב לתנאי ההיתר !

אור השבת ל"ב הרב נחום אייזנשטיין עמ' קל"ט

בענין מעבר דרך חיישנים חשמליים בשבת....בפרט מצוי מצלמות אשר מודדות חום כפי שהניחו בתקופת נגיף הקורונה ... ובהפעלת חיישנים אלו ישנם חששות... ולא שייך לדון בכל זה מצד אינו מתכוין, מאחר שזה פס"ר, גם לא שייך לומר בהך פס"ר דהוי לא נח"ל. מתרי טעמי, חדש שהרי כבר כתבו דעכ"פ איסורא דרבנן מיהא איכא... ועוד דאפשר דחשיב ניהא ליה.... מאחר שהבית חולים לאנ ותן לו להיכנס בלי בדיקה (וכפי שאכן ראוי לעשות)... ודאי דניח"ל בהפעלת הליישנים כדי שיאפשרו לו להיכנס לבית החולים... אמנם במקום שמניעת כניסת היהודי תגרום צער גדול לחולה, יש לבחון להיתר ע"פ מש"כ המשנ"ב (שט"ז ה') שמתיר פס"ר דלא נח"ל באיסור דרבנן במקום הצער, אף כי לא ברור שבהפעלת מכשירים לאו עוברים רק על איסור דרבנן...

גליונות בת בהלכה (לוי) גליון 269 עמ' 191 (ושם בהרחבה)

שיטת המתירים הוראה להיתר.... שאין מיוחס אליו מלאכת הבדיקה ולכן מותר להיכנס לכל צורך חשוב כמו לבקר חולה ממונה לעשות קידוש עבור החולים במחלקות לקרוא בתורה בבית הכנסת אשר בבית החולים ולחלק את סעודות השבת וכל שכן מי שאינו חש בטוב אפי' אין בו סכנה אבל שלא לצורך מוצדק כגון שבא להתפלל בבית הכנסת שנמצא בתוככי הבית חולים ויש לו עוד בתי כנסת באיזור וכדומה עדיף להימנע...

ידות הלוי (הרב יוסף בנימין וואזנר חלק ד סימן כז)

הוראה **בשעת הדחק** בכניסה ויציאה בשב"ק לחדר שהאור נדלק מעצמו. בס"ד יום ה' לסדר ושמרת משמרתו כ"א מנ"א יומא דהילולא של הרה"ק מהר"א מבעלזא זי"ע תשע"ו לפ"ק פה לונדון יצ"ו אל מעי"נ הגאון הגדול מרן הגאב"ד דפה שליט"א אחדשה"ט באהבה ובכבוד הנני בזה במאי דבדק לן מרן שליט"א על ההוראה שיצאה ממני הק' בעש"ק סמוך לכניסת השבת כאשר נשאלתי בקעמ"פ בית רחל מכמה משפחות הנמצאות בדירות שנודע רק באותה שעה סמוך להדלקת נרות שאור העלעקטריי נדלק על ידי המעבר והכניסה לחדרים והפרוזדורים וכן בבית הכסא ואין דרך אחרת למנוע הבערה זו. ומחמת שעת הדחק הוריתי להיתר רק לאותה שבת וגם שאופן הכניסה והיציאה לחדרים והמעברים בפרוזדורים תהיה דרך אחוריו שזה שינוי ושאל מרן שליט"א לדעת על איזה אדנים הוטבעה הוראה זו והגם שאמרתי זאת למרן שליט"א בטעלפאן בקיצור אבקש להסביר הדבר עם המקורות על איזה אדנים הוטבעו הוראה זו ובמה תמכתי יסודותי בס"ד ובטרם הנני פותח בדברי תורה הנני ברגשי הודאה למרן שליט"א על היות עינו פקוחה על הציבור וגם על הוראות התמוהות לרבים שלא יאה ח"ו יוצא לזול בדבר הלכה ובכבוד השבת קודש.

הנה מו"ז מרן בעל שבט הלוי זצ"ל הורה כמה פעמים למי שהיה בהאספיטאל מחמת סיבה מחייבת [ולא לשם ביקור נימוסין בלבד] ומצוי שם ומצוי שם שהדלתות וכן האורות ידלקו רק על ידי כניסת האדם לשם והגם שלכתחילה צריך להמתין עד שיעבור שם איזה נכרי או לבקש מהנכרי שיעבור שם מ"מ יש מצבים וזמנים כגון באמצע הלילה שאין שם נכרי ממי לבקש והוא חייב ליכנס **ולצאת מה יעשה אמר לי שהוא סומך על דעת הרשב"א שמתיר פועל יוצא שאינו נעשית על ידי מעשה' האדם רק שבדרך הילוכו יקרה הדבר.** (הערה שלי: האם סומכים על הרשב"א ללא סייג ? ביאור הלכה ? ונראה שלכן הדגיש את הצורך).

והנה מו"ז זצ"ל כתב תשובה על מה שנשאל שאלה המצויה בחו"ל שיש בתים שהניחו מחוץ לבית בחצר או על פתח הבית מנורה הנדלקת ע"י כל מי שעובר ושב שם מבלי שיעשה פעולה כל שהיא דהיינו שיש שם עין מכוח עלעקטריי והנני מעתיק לשונו בשו"ת שבה"ל ח"ט סי' ס"ט...

שו"ת שבט הלוי חלק ט סימן סט

ב"ה, יום ד' מו"מ בין המצרים תשנ"ג לפ"ק.

כבוד הה"ג היקר בנשי"ק החשוב ר' יעקב יוסף האגער שליט"א.

אחדשה"ט ושו"ת באהבה.

יקרתו קבלתי ואשיב בקיצור כדרכי, ע"ד המצוי אצלכם שנדלק מאור עללקטרי לפני הבתים כשאדם עובר לפני הבית, ויש חלקים שמרגישים במי שעובר בכל רוחב הרחוב ונמצא שאדם העובר גורם להדלקה, וכבי' הביא בזה מש"כ בתשובת חשב האפוד (לא נמצא אצלי) ספ"ג להתיר מטעם פס"ר דלא נחא לי', ובצירוף דעת הרשב"א לענין צידה המובא גם במג"א סי' שט"ז לענין נועל ביתו אעפ"י שידע שהצבי בתוכו, אבל לכב' עדיין אין זה מניח הדעת, דהא הפוסקים נטו מדרכו של הרשב"א (ועיין מג"א שם ס"ק י"א) וגם מהמבואר סי' שט"ז ברמ"א לענין תיבה שבתוכה זבובים, כאשר העיר הגרעק"א במג"א שם, ועוד נו"נ קצת בזה בדברים ישרים. ואומר בטח דבעניי אין חשש איסור בזה עכ"פ מעיקר הדין דכבר בארתי בשבט הלוי ח"ג סי' מ"א ושם סי' צ"ז, ובח"א סי' מ"ז, דיסוד מלאכת שבת פעולת מלאכה, וגם שיהי' מלאכת מחשבת אבל מחשבת בלי מלאכה המצטרפת לזה לא אסרה תורה, והיינו נמי טעמא פלוגת ר"ש ור"י בדבר שא"מ דגורר מטה כסא וכו' דר"ש מתיר כל זמן שאינו פס"ר בודאי הגם שע"פ רוב יעשה גם חריץ דכ"ז שאינו הכרח גמור שיעשה גם חריץ, אין מעשה פעולת הגרירה מתיחסת עוד לעשית חריץ רק מעשה גרירה לשם גרירה, ונמצא שנעשה חריץ בלי פעולה מתיחסת אלי', ועיין הי' מה שהבאתי בזה בסי' צ"ז שם מתשובת הרשב"א ח"ד סי' ע"ד, ואין פלוגתא ביסוד זה בין הרשב"א והר"ן סו"פ האורג לענין נעילת דלת בעוד הצבי בתוכו, אלא דהרשב"א דעתו דנעילת דלת היתה פעולת היתר רגילה אינה מתיחסת לצידה כל זמן שעדיין לא חישב עליה, ונמצא שיש תוצאה של צידה בלי פעולת המלאכה והר"ן חולק בזה כיון דסו"ס עושה מעשה צידה מובהקת אנו מצרפים מעשה הנעילה ע"י הדלת להכרח של פס"ר כאלו כיון אליה כשאר מלאכת שבת בפועל, ובזה יש לדון אם דברי הרשב"א הלכה הם או לא.

אבל לא כן כשאדם אינו עושה כלום ממש והולך לדרכו לפי תומו ואינו מוסיף אף תנועה אחת למען מלאכה אף שבגרמתי נדלק אור או דבר כיו"ב בזה פשיטא שכל זמן שאינו חושב ממש ללכת למען הדליק וכיו"ב שאין אנו מצרפים הליכתו הרגילה להתוצאה הנ"ל, ואין כאן פעולה של מלאכה, ודבר זה בכלל מש"כ הפוסקים כעין זה לענין מלאכת מכה בפטיש דישנם פרטים דכל זמן שאין מכוונים בפ"י אינו בגדר אינו מתכוין אלא שאינו בגדר מלאכה כלל כמבואר בהה"מ פ"ב מהל' שבת ה"ב ובמג"א סי' ש"ח ס"ק ל"ו, ודין ק"ו משם ומובן דאין זה דומה לנדון השכיח היום שדלתות בית נפתחות ע"י עין אלקטרי ע"י הנכנס לתוכו דבזה ודאי איכפת לי' בתוצאה של כניסתו ואסור, משא"כ העובר ברחוב גרידא בלי שום ניותא הנ"ל.

היותי איש עמוס אין פנאי להאריך עוד, וגם אין פנאי לזכור הלך וחזור.

הרני דושי' ומברכו בהצלחה בתו"י. ידידכם - מצפה לרחמי ה'.

וכפי הנראה מלשונו בתשובות הנ"ל וכפי הנשמע מדבריו כאשר דברתי עמו בנידון זה גם **דלת הנפתחת ע"י עין אלקטרי אינו איסור תורה ולכאורה אף אינו דרבנן שהרי אינו עושה כלום ממש והולך לדרכו לפי תומו ואינו מוסיף אף תנועה אחת למען מלאכה אלא שהיות ובגרמתי נדלק אור או דבר כיו"ב והוא אף יודע היטב שע"י הליכתו יפתח הדלת וניחא ליה בזה שהרי רוצה ליכנס שם מ"מ הליכתו איננה למען פתיחת הדלת ואף אינו מוסיף שום תנועה יותר מהליכה רגילה שהיה הולך גם לולי היתה הדלת פתוחה לפניו ועל כרחך שלא נאסרה אלא משום כבוד השבת או משום שלא תהא שבת אצלו חול ואם נתיר בזה מי יודע מה ילד יום בעידן הטכנולוגי ויעשו בני אדם דברים רבים בשבת על ידי אופן זה מ"מ מעיקר הדין אין בזה ריעותא ולכן במקום חולי או משמשי חולה בביה"ח התיירו.**

ועל זה סמכתי גם בנ"ד שהרי כמה איסורים דרבנן התיירו משום כבוד הבריות עי' או"ח סי' ש"ב וא"א לתאר גודל הצער הטרחה והבזיון אם כל אחד מהמשפחות יצטרכו כל פעם לילך לבית הכסא הרחוק כמה וכמה בנינים וכ"ז גם באמצע הלילה שאין - בזה צניעות מה גם שהמרחק רב כשהאדם נצרך מאוד לנקבו לא גרע ממקום חולי וכמו כן היכן ילכו כל הציבור לישן בליל שבת אם נאסור להם הכניסה לבנין ולחדרים והרי זה צער גדול מאוד לאנשים נשים וטף בימי החול וכ"ש בימי השבת להיות ער כל המעליע וגם כמה דברים שצריכים לתועלת הקטנים הנמצאים בחדרים וכמובן שלא היה שהות מבעוד יום לעשות שום עצה כי כל זה נודע ממש סמוך לכניסת השבת קודם

והנה על זה סמכתי ג"כ כשבקשו ראשי הקהילה לקבוע סי.סי.טי. ווי. (עין אלקטרונית) בבית מדרשינו ושיפעל גם בש"ק והיה שהעירו על זה שהאדם בתנועותיו גורם כתיבה בכלי זה והוריתי להתיר בהיות שסמכתי על הנ"ל הגם שיש ברירה לסגור הכלי בשב"ק מ"מ מסיבות נחוצות ביותר הוחלט שיש בזה צורך גדול גם בשב"ק ובהחלט שיש בזה צורך רבים גם' בשב"ק על כן תמכתי יסודותי על הרשב"א הנ"ל כדברי מו"ז זצ"ל הנ"ל נוסף לזה עוד דעת מו"ז צ"ל שכתובה על קאמפיוטער יש להסתפק אם הוה בגדר כתיבה גמורה כמבואר בשו"ת שבה"ל ח"ז סי' ד' אות ב' ד"ה ומלבד לענין מחיקת שמות הקדושים הנכתב על המסך של המחשב וז"ל **הספק העצום אם כתב זה שעל המסך הוא בגדר כתב דאורייתא כלל עכ"ל**

ועוד שהכתיבה במוח של המחשב כמו בעין האלקטרונית שאין כל הכתיבה עולה על המסך רק כשמבקשים לבדוק מה שהיה וכתובה זו קלה יותר כמו שכתב מו"ז זצ"ל שו"ת שבה"ל ח"ב סי' קמ"ה לענין מחיקת טעיי"פ רעקארדע"ר רשם קול שאין על הכתיבה ההיא דין כתיבה ואין על זה גדר מחיקת השם רק משום כבוד שמים יש לזהר בזה הגם שלענין שבת הוא מחמיר מאוד בכתיבה על המסך ואף בחוה"מ הוא מייעץ להחמיר כמבואר בשו"ת שבט הלוי ח"ו סי' ל"ז אות א' מ"מ בעצם הכתיבה זה ספק גדול, אלא שיש להחמיר.

ובצירוף כל הני מילי הסכמתי להפעלת העין האלקטרונית והסקרי"ן המסך יהא כבוי בשבת קודש ואמרתי למעוררים מי שחושש לזה גם אינו יכול ברחובות לונדון כי צוד צדוני מלכת ברחובות קריה ובכל פינה ופינה ועל כל צעד ושעל ישנם כלים הקולטים תנועות בני אדם ואין לומר בזה היתר דפסיק רישא דהא פסיק רישא דניחא ליה הוא כי המדינה העמידה כלים אלה לתועלת הציבור לשמור מכל פגע רע

עכ"פ כדי להפיס דעתם של המחמירים הוספתי בבית מדרשינו עוד צד קולא שיהא כמה שעות במשך יום השבת שאין העין הנ"ל פועלת וממילא הוה דבר שאין מתכוון וגם ספק פסיק רישא כי אין הנכנסים והיוצאים יודעים מתי הוא פועל.

ובאותה ערש"ק בקעמ"פ הוספתי עוד הוראה דמילתא שאופן הכניסה והיציאה דרך הפרוזדורים וכל החדרים הנ"ל יהיו דרך אחוריהם ולקחתי אסמכתא להוראה זו ממה שלמדנו בההיא דהנכנס לבית המנוגע דרך אחוריו שהוא פטור (שבועות י"ז ע"ב) גם ראיתי באגלי טל בסוף הפתיחה למלאכת שבת אות ג' וע"ע מש"כ במלאכת האופה סעי' י"ט ס"ק מ"ד אות ג' שכתב בזה"ל "ויש לעיין דהרי מצינו בכמה מקומות אף בלאו מילי דשבת דכל שלא כדרכו לאו כלום הוא וכו' הנכנס לבית המנוגע דרך אחוריו טהור והבא אל הבית כתיב דרך ביאה דווקא" עכ"ל לעניינינו ועוד נו"נ בזה בס"ד בשו"ת ידות הלוי ח"א סי' מ"ז עלה ב' ועוד שם סי' מ"ח אות ב' יעו"ש עכ"פ מאחר דחזינן עפ"י פשטות הש"ס שכניסה שלא כדרכה אינה בגדר כניסה הגם שאין ראייה לדבר שהרי גבי ביאת מקדש נאמר הבא אל הבית, וזו אינה דרך ביאה וכאן לא נאמר גדר זה מ"מ זכר לדבר איכא דחזינן שאין כניסה דרך אחוריו נחשבת לכניסה כדרכה וא"כ בשבת דשלא כדרכה אינו אסור עכ"פ מה"ת על כן הרווחנו בהוראה זו להקל יותר על המיחזי כמבעיר וכאמור שכל זה רק בתורת סניף נוסף ליסוד דברינו הנ"ל.

וכמובן שכל זה לא נאמר רק לאותה שבת בלבד שהיתה שעת הדחק גדול כנזכר בריש דברינו אבל לשבת שאחריה סדרו את הענין על הצד היותר טוב בס"ד...

נ.ב. מעלה נוספת קיימת בהוראה של כניסה דרך אחוריו כי בכך יזכרו וידעו כולם שזה דבר שאינו היתר חלק ורגיל והכניסה לחדרים בדרך משונה זו תזכיר שלא ילמדו מזה להקל לכתחילה בנוסף למה שהובהר לכל אחד שזו היא הוראת שעה לפי המצב

גליונות עומק הפשט, גליון סז/ 67 תשע"ז, עמ' 232 אוצר החכמה

יש עוד פתרון שלא יהא מסך ולדעת הגר"ש אלישיב זצ"ל כפי שכתב הג"ר משה מרדכי קרפ שליט"א בשמו הלכות שבת בשבת חלק ג' עמוד ר"א מה שהתמונות נאגרות במחשב אינו כלום אכן לדעת הגר"ש י"ז עצם אגירת התמונות במחשב יש בזה שם מלאכה.

הלכות שבת בשבת חלק ג' עמ' רב בהערה *53

מצלמות המופעלות ללא מסך רק הכל נקלט במחשב שנפתח לאחר השבת הורה הגר"ש אלישיב שליט"א דאין בזה חשש כלל דאין כאן כתיבה במסך ומשום הרשימה במחשב אין לחוש כיון שהרשימה במחשב אינה ניכרת כלל ונעשית מאליה ללא כונה וחשיבות לא שייך לדון ע"ז משום כותב אף מדרבנן ולכן מקומות שרוצים להפעיל מצלמות לשמירה מגנבים ומסתובבים שם אנשים בשבת הורה שיכולים להפעילם כשהמסך מכובה.

לגבי כתיבה אין חשש – ואולם לגבי הפעילות החשמלית עצמה ? האם ההיתר של הגר"ש הינו גם במתכוון לכך ? הוא עצמו רוצה להצטלם ? האם על פי שיטה זו מותר להקליד במקלדת של מחשב כאשר המסך כבוי ?

מאורות תורת המשפט ב גליון 69 עמ' קנט – נזק הנעשה באמצעות חיישנים

משפחה שכרה צימר המצוייד במספר חיישני הפעלה לשביעות רצונם. יומיים אחרי שיצאו משם התקשר מנהל הצימר בכעס ותיאר להם כי הותירו מול חיישן המים מגבת כך שהפעילה אותו והמים המשיכו לזרום במשך יומיים ויצרו הצפה שהזיקה למיכשור חשמלי שהיה בסמוך כמו כן הותירו בחנייה עגלת משא מול החיישן כך שהשער נותר פתוח וציוד הגינה וחית מחמד נעלמו כל זאת חרף התראה מוקדמת של בעל המקום להקפיד לסגור את האתר. מנהל הצימר טוען היות והשוכרים הפעילו את הברז ולא סגרו אותו הם חייבים לשלם את עלות דמי המים הרבים שזרמו שהם הרבה מעבר לשימוש המקובל והסביר בשכירות הצימר, וכן את נזק המכשיר החשמלי. וכן בכך שהותירו את הגינה פרוצה הם חייבים על הגניבה שהזדמנה בגין פשיעתם. בנוסף לכך ביקש לבצע בדיקת החיישנים ובאם יתברר שניזוקו בשל שימוש מוגבר ולא תקין יהא מושת על השוכרים עלות תיקונם. השוכר טוען אומנם היה מודע לקיומם של החיישנים ואף השתמש בהם במהלך השהות באתר אך לא היה מודע כי גם מגבת מפעילה את החיישן של המים ולא סבר שהעגלה עשויה להפריע לשער להסגר לדבריו פעל בתום לב ובשימוש סביר והנזק נגרם מאליה ולא מחמת מעשיו ואין להלין ולתבוע את המשתמש באופן סביר...

האם לדעתך ניתן לדמות דיני נזיקין להלכות שבת ? "נזקי החיישנים"